

לעוזלים, הוא יבש בלי להחות כלל, פריו מר בעלגה, עליו נאמר (ירמיה י) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב וגו.

משום שההדור טוב עליה למעלה, אוחז בעץ המים, מחזיק בענפיו, ואכל מפירות, כל תקדשות וכל הברכות יוצאות מפננו, מורייש חיים לפה ורפואה לעצמו, עליו נאמר (שם) והיה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח יבא חם וגו.

בְּ דָבְרֵי הָעוֹלָם הַוְלִיכִים אַחֲרֵי הַמִּתְשָׁבֶה וְהַהְרֹהֶר, וְעַל כֵּן וַיֹּאמֶר ייְהוָה וְהַתְּקִדְשָׁתָם וְהִתְמַכֵּדְשָׁתָם קָדוֹשִׁים, מִשּׁוּם שֶׁכֶל הַקְּנֻשָׁות שֶׁל הָעוֹלָם מוֹצִיא וּמוֹשֶׁךְ בְּהַהְרֹהֶר טוֹב.

מי שנטמא בהרהור רע, כשהוא להזdog עם אשתו ושם רצונו והרהורו באשה אחרת, וזרע זרע בהרהור אחר, זהו שמתליף את הדרגות העליונים של מעלה, הדרגה של קדר בעבור הדרגה של הטעמה. כמו שההדור שלו עושה חלופים למטה, אף כה עושה חלופים למעלה.

במו שגופו של אותו בן שיליד נקרא בן תמורה, כך גם במנש נקרא בן תמורה, שהרי לא מושך משיכה קדושה בהרהור ההוא, ונפשו מתחלפת בדרגה אחרת. יעקב השלם של הכל, גלי ליפוי הקדוש ברוך הוא שבל דרכיו היו באהמת, והרהור של אמרת הרהור מיד בכל, באotton הלילה שמש עם אשתו לאה, בהרהור שלו היה ברכח. משמש עם לאה וחושב על רחל. והמקור שלו

הלו בהרהור היהו שלו.

ולא לדעת, שהרי לא היה יורע, משום לכך לא עליה ראותו ראיון בשמש. קדר בריך הוא דתונה ידע, אחמי ליה ואמר, ראו בן דאתניליד בעלמא. ועל דא כתיב, (ירמיה כב) אם יסתה

ואתקבק באילנא דמותא. ענפין לית ביה, לא חמא טבא לעלמין, יבשא איהו בלא לחותא כלל. אגביה מירר בעלגה, עליה אתקמר (ירמיה י) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וגו.

בגין דהרהורא טבא סליק לעילא, אחד באילנא דמי, אתקיף בענפוי, אכליל מאגביה, כל קדושין וכל ברקאנ בפקון מגיה. אחסין חיין לנפשיה ואסוטא לגרמיה, עלייה אתקמר (ירמיה י) והיה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם וגו.

כל מלין דעלמא, אולין במר מחשבה והרהורא, ועל דא (ויקרא יא) והתקדשTEM והייתם קדושים, בגין דכל קדושין דעלמא אפיק ומשיך בהרהורא טבא.

מן דאספאב בהרהורא בישא, עד אני לאזדונג באתחיה וששי רעומיה והרהורא באתחיה אחרא, זרעה זרע בהרהורא אחרא, דא הוא דאחלף דרגען על אין דלעילא, דרגעא דקודשא בגין דרגעא דמסאבה. כמה דהרהורא דיליה עביד חילופין למטא, אוּף כי עבד חילופין לעילא.

במה דגופא דההוא ברא דיוילד, אקרי בן פמורה. אוּף כי בנפשא בן פמורה אקרי. דהא לא משיך משביכו קדישא בההוא הרהורא, ונפשא דיליה אתחלף ברגעא אחרא.

יעקב שלימא דכלא, גלי קמי קדר שא בריך הוא דכל ארוחוי בקשוט הו, והרהורא דקשוט הרהר פדר בכלא. בההוא לילא דמשמש באתחיה בלאה, הרהורא דיליה ברחל הוות. משמש בלאה וחסיב ברחל, ומוקורא דיליה בההוא הרהורא דיליה אונלא.

ולאו לדעתא, דהא לא היה ידע. בגין קה, לא סליק ראיון בשמש. קדר שא בריך הוא דתונה ידע, אחמי ליה ואמר, ראו בן דאתניליד בעלמא. ועל דא כתיב, (ירמיה כב) אם יסתה